

100 vägvisare - Citat ur Kursen,
Avhandlingarna och Dialogerna.

En kurs i kärlek

SAMLINGSVOLYM

KURSEN

AVHANDLINGARNA

DIALOGERNA

Mari Perron, första mottagare

Det finns ett sätt att veta som kan ta dig bortom den plats dit allt ditt lärande har tagit dig. Detta vetande kan ta dig till sanningen om vem du är.

Du som längtar efter att nå detta vetande, hjärtats vetande, kommer att få hjälp här. *En kurs i kärlek* inbjuder sinnet till att förena sig med hjärtat. Den hjälper fram det gryende enhetsmedvetandet, ett medvetande som inte kan läras in. Det kan endast uppenbaras, genom förening och relation.

Bok Ett, *Kursen*, beskriver tillståndet helhjärtadhet, föreningen mellan sinne och hjärta.

Bok Två, *Avhandlingarna*, uppenbarar "konsten att tänka" och leder dig som läsare genom det personliga självet till det sanna Självet och vidare till samskapandet av en ny värld.

Bok Tre, *Dialogerna*, erbjuder en transformerande upplevelse genom "De fyrtio dagarna och de fyrtio nätterna" och en direkt relation med Gud inom oss.

En kurs i kärlek kan bli din trogna följeslagare på resan hem.

En kurs i kärlek

Hundra vägvisare - citat ur
Kursen, Avhandlingarna och
Dialogerna.

Mari Perron, första mottagare

Hundra vägvisare

Citat ur *En kurs i kärlek*, Samlingsvolym –
Kursen, Avhandlingarna, Dialogerna.

Referensguide

Referenser följer i allmänhet mönstret bok:kapitel.stycke där bok ett refereras till som *Kursen* (K), bok två som *Avhandlingarna* (A) och bok tre som *Dialogerna* (D). Således refererar K:20.30 till *Kursen*, kapitel 20, stycke 30.

Referenser till olika stycken i *Avhandlingarna* identifierar även numret på avhandlingen, t ex A2:10.1 eller A3:13.6

Referenser till olika stycken i *Dialogerna* skrivs då till exempel D:1.1 medan referenser till "De fyrtio dagarna och fyrtio nätterna", som ingår i *Dialogerna*, får en något annorlunda beteckning, till exempel D:Dag4.1

Referenser till "Preludium", "Introduktion" och "Epilog", som alla saknar kapitelindelning, följer ett annat mönster. K:P.1 refererar då till *Kursen*, "Preludium", stycke 1. K:I.1 refererar till *Kursen*, "Introduktion", stycke 1. D:E.1 refererar till *Dialogerna*, Epilog, stycke 1.

"Att lära i Kristi tid" är uppdelad i tre delar som vardera ligger i slutet av varje bok. K:L.1 refererar då till *Kursen*, "Att lära i Kristi tid – del I", stycke 1. A:L.26 refererar till *Avhandlingarna*, "Att lära i Kristi tid – del II", stycke 26. D:L.35 refererar till *Dialogerna*, "Att lära i Kristi tid – del III", stycke 35.

"Dialogen uppenbarad" refereras till som till exempel U.1

1. Kärlekens lagar är inte som tankens lagar. Kärlekens lagar består inte av regler, fakta eller de rätta svaren. Kärlekens lagar ger andlig frihet, den frihet som ligger bortom tro och övertygelse, bortom tanke, bortom lydnad till någon annan auktoritet än ditt eget hjärta. ([EKIK I:5](#))
2. Jesus, förenad med Kristus i dig, är den som kan lära dig vem du är och hur du ska leva som vem du är i en ny värld. Han kan öppna himmelriket för dig och gå med dig genom dess portar, för att där till slut byta ut den här världen mot ditt sanna hem. ([EKIK P:36](#))
3. Kärlek är förutsättningen för din verklighet. I din mänskliga form måste ditt hjärta slå för att ditt jag ska få liv. Detta är din verklighets natur. Kärlek är lika väsentligt för ditt vara som hjärtat är för kroppen. Du skulle inte existera utan kärlek. ([EKIK K:1.3](#))
4. Kärleken finns i hjärtat av allting. Hur du mår återspeglar endast ditt beslut att acceptera kärleken, eller att avvisa den och välja rädslan. Båda kan inte väljas. Alla känslor som du kallar glädje eller medkänsla kommer ur kärlek. Alla känslor som du kallar smärta eller vrede kommer ur rädsla. Detta är allt som finns. ([EKIK K:1.18](#))

5. Vänd dig inåt till den i dig som vet vägen. Kristus är i dig och du vilar i Gud. Jag gav löftet att aldrig lämna dig och att aldrig lämna dig utan tröst. Den heliga anden har givit dig den tröst du kunde acceptera i ditt bekymrade sinne. Vänd dig nu till mig så att jag får trösta ditt bekymrade hjärta. ([EKIK K:2.15](#))

6. Din hjärna ser ditt hjärtas önskningar som dårskap, men det är dessa som kommer att rädda dig nu. Kom ihåg att det är ditt hjärta som längtar hem. Ditt hjärta som längtar efter att minnas kärleken. Ditt hjärta som går före och visar den väg som, ifall du följer den, säkert leder dig hem. ([EKIK K:3.18](#))

7. Inse vem du är och Guds ljus ska gå före dig, lysa upp varje stig och skingra de drömmar ur vilka du vaknar upp helt oberörd. Endast kärleken har makt att vända denna dröm om död till en vaken medvetenhet om evigt liv. ([EKIK K:4.6](#))

8. Dra dig till minnes en underbar dag, för var och en av er har upplevt åtminstone en dag som var strålande ljus i en värld av mörker. En dag när solen lyste på din värld och du kände dig som en del av allting. Varje träd och varje blomma välkomnade dig. Varje vattendroppe tycktes vederkvicka din själ, varje vindpust föra dig till himlen. Varje leende tycktes vara avsett för dig, och dina fötter tycktes knappt nudda det mjuka gräset som du gick på. Detta är vad som väntar dig när du förenar dig med vad du ser. Detta väntar dig när du slutar döma världen och därigenom förenar dig med allt, utsträcker din helighet över en värld av sorg och låter den bli en glädjens värld. ([EKIK](#) K:5.32)
9. Gör ett nytt val! Det val som ditt hjärta längtar efter att göra åt dig och som ditt sinne finner allt svårare att neka dig. När du väljer enhet framför separation, väljer du verklighet framför illusion. Du stoppar motsättning genom att välja harmoni. Du stoppar konflikt genom att välja frid. Allt detta kan förlåtelsen göra för dig. Förlåtelsen av det ursprungliga misstaget – att du valde att tro att du är separat trots det faktum att det inte är så och aldrig någonsin kan bli så. ([EKIK](#) K:6.5)

10. När du inser att du har stängt in kärleken, och att det som du i sanning får är det som du ger bort, då kommer du att slå upp dörrarna till ditt trygga hus, och all den lycka som du hållit ifrån dig kommer att återvända. Ett stort utbyte kommer att ske när en mäktig vind sveper genom ditt hjärta, och all den kärlek du nekat världen släpps fri. Den kommer att flöda i alla riktningar, och inte lämna en enda vrå av universum oberörd. På ett ögonblick är evigheten hos dig. Döden blir en dröm när livets vind, förenad med sig själv igen, vänder åter ifrån sfärer bortom sfärer och blåser nytt liv in i det som så länge varit instängt. Efter detta ska en mild bris komma för att aldrig lämna dig mer, eftersom livet andas som ett. ([EKIK](#) K:7.9)
11. Himmelriket är ditt hem. Ditt hem är här. Det finns inget *här* i den bemärkelse du tänker på det, den bemärkelse som lokaliserade din verklighet till en plats, på en planet, i en kropp. *Gud är här* och du tillhör Gud. Det är endast i den bemärkelsen du kan eller bör acceptera idén att du hör hemma här. Endast när du inser att Gud är här, då och endast då, kan du sanningsenligt säga, det är *här* jag hör hemma. ([EKIK](#) K:8.17)

12. Du kanske inte känner något hopp om det som ligger bortom livet, för du har inte funnit något hopp *i* livet. Ditt sökande efter det som du saknar blir således en kapplöpning mot döden. Du söker det här, du söker det där, och jäktar på till nästa sak och nästa. Varje person springer detta lopp ensam, med hopp om seger bara för egen del. Du inser inte att om du skulle stanna och ta din broders hand, skulle kapplöpningsbanan förvandlas till en dal full med liljor, och du skulle återfinna dig själv på andra sidan mållinjen, och där kunna vila ut till slut. Uppmaningen att vila i frid är till för de levande, inte de döda. Men så länge du deltar i kapplöpningen vet du inte det. ([EKIK](#) K:9.39)
13. Du har inte fått veta att kroppen inte existerar, endast att den inte är du. Liksom alla redskap du har gjort, är den en illusion eftersom du inte har något behov av redskap. Men så länge du tror att du har det, är den helt verklig för dig. Att ge upp kroppen helt och hållet är ett val du inte behöver göra. Allt eftersom din inläring går framåt kommer du att se att detta är möjligt, men det kan finnas skäl att inte välja detta. Det enda som du är ombedd att göra här är emellertid att se din kropp som vad den är – både i fråga om varför du gjorde den och i fråga om det sätt på vilket du nu kan låta dig vägledas för att använda den till nytta för alla. ([EKIK](#) K:10.16)

14. Du har nått fram till en dörr och klivit över en tröskel. Vad ditt sinne fortfarande skulle förneka kan inte ditt hjärta förneka. Ett litet minnesfragment har återvänt till dig och kommer inte att lämna dig i det kaos som du tycks föredra. Det kommer att fortsätta uppmana dig att erkänna det och låta det växa. Det kommer att ta tag i ditt hjärta på det mest varsamma sätt. Dess viskning kommer att höras i dina tankar. Dess melodi kommer att ljuda i ditt sinne. "Kom tillbaka, kom tillbaka", säger den till dig. "Kom hem, kom hem", sjunger den. Du kommer att få veta att det finns en plats inom dig där du är saknad och efterlängtd och trygg och älskad. Det har blivit plats för lite frid i det hus där ditt vansinne bor.

([EKIK](#) K:10.32)

15. Kärlek är den enhet du söker. I och med att du valde separation framför enhet valde du också rädsla framför kärlek. När du släpper rädslan och bjuder enheten att återvända, sänder du också ut en inbjudan till kärleken och säger *du är välkommen hit*. Vad är en middagsbjudning där kärleken inte är närvarande? Det är enbart en social förpliktelse. Men en middagsbjudning där kärleken är välkommen att inta sin plats blir en fest. Ditt bord blir ett altare till Herren och nåden omsluter det och Herren är med dig.

([EKIK](#) K:11.18)

16. Det behövdes bara en enda för att avsluta separationen, och i denna enda är alla andra förenade. Ty vad var det enda i hela skapelsen som kunde påverkas av din fria vilja om inte ditt eget själv? Det behövdes bara en enda som av egen fri vilja förenade sin vilja med sin faders för att det skulle ske för alla. Detta är det enda som rättelse eller soning innebär och det enda som behöver ditt accepterande. Förenas dig med din broder som gjorde detta val för alla och du blir återförenad med Kristus i dig. ([EKIK](#) K:12.14)
17. Gud överger inga människor, men människor överger Gud när de ger bort sin makt och inte gör anspråk på sin födslorätt. Din födslorätt är helt enkelt rätten att vara vem du är, och det finns ingenting i världen som har makt att ta denna rätt ifrån dig. Det enda sättet att förlora den är genom att ge bort den. Och detta gör du. Gud vill inte ha något offer från dig men när du ger bort din makt gör du ett offerlamm av dig själv, en offergåva till Gud som Gud inte vill ha. ([EKIK](#) K:16.23)

18. Jag kom för att skriften skulle fullbordas. Det enda som detta egentligen betyder är att en viss folkgrupp hade väglets till att vänta på min ankomst. De förväntade sig att jag skulle komma och fann därför i mig vad de hoppades finna. Det som mina bröder och systrar såg i mig tillät mig vara den jag var, även när jag befann mig i mänsklig skepnad. Sannerligen säger jag dig att om du skulle se någon av dina bröder och systrar idag på samma sätt som de som inväntade min födelse såg mig, då skulle även de minnas vilka de är. Det är denna roll jag ber dig acceptera så att du kan skänka andra vad som skänktes mig.

([EKIK](#) K:19.8)

19. Tacksamhet är naturligt för ditt vara. Det skulle inte kunna vara annorlunda när vördnad och storslagenhet omsluter dig i omfamningen. Ditt hjärta sjunger i tacksamhet över allt som du är. Du är världens skönhet och frid bor i dig.

Frid är grunden till ditt vara. Inte en frid som antyder brist utan en frid som antyder fullständighet. Helheten är fridfull. Det är bara separation som skapar konflikt.

Kärlek är källan till ditt vara. Du flödar ur kärlek, ett flöde utan slut. Därför är du evig. Du är ren och utan skuld därför att du flödar ur kärlek. Det som flödar ur kärlek är oföränderligt och obegränsat. Du är utan gräns.

([EKIK](#) K:20.25)

20. *Dina bröder och systrar i Kristus* är ett uttryck som alltid varit ämnat att symbolisera enheten mellan dem som känner den enda sanningen. Att känna den enda sanningen handlar inte om att känna till en viss lärosats eller en rad fakta. De som känner sanningen tycker inte att de själva har rätt och att andra har fel. De som känner sanningen finner den åt sig själva genom att förena sinne och hjärta. De som känner sanningen blir kärlekens och ljusets varelser och ser samma kärleksfulla sanning i alla. (EKIK K:21.9)

21. Genom att utesluta det personliga "jaget", blir det universella tillgängligt. När det universella blir tillgängligt, kommer du inte att ha någon längtan efter det personliga. Trots det kommer du att upptäcka att det som du anser vara din individualitet eller det som är unikt hos dig i hög grad är intakt, men att det är annorlunda än vad du alltid föreställt dig att det är. Du kommer att finna att du uppfyller ett storslaget syfte och har en underbar roll att spela i en storslagen plan. Du kommer inte att känna dig lurad av att förlora ditt separerade själv. Du kommer att känna dig fri.

(EKIK K:22.23)

22. Att leva i relation är att acceptera allt som händer i nuet som din nu gällande verklighet, och som en inre uppmaning att vara i relation med det. Det är villigheten att lägga dömandet åt sidan, så att du inte funderar över vad som "borde" hända i stället för det som *händer*. Den ser bortom varseblivning av "andra" till relation och helhet. Att leva i relation är att leva i harmoni även med en konflikt. Det är en förståelse av att om en konflikt uppstår i ditt här och nu, finns det någonting att lära av din relation med konflikten. ([EKIK K:27.14](#))
23. När du tänker "det finns så mycket att säga", glömmer du bort att lyssna. Låt dig vägledas i din framfart. Var återhållsam med vad du säger. Var uppmärksam i ditt lyssnande. Du är där det är meningen att du ska vara. Den väg som leder till alla förändringar kommer att visas för dig om du bara är uppmärksam. Om du följer den väg som du blir anvisad, kommer all osäkerhet att upphöra. Osäkerhet finns där svårighet föreligger. Lika visst hör säkerhet och lätthet ihop. Det finns inga fler beslut som du ska fatta. Det finns endast en kallelse till en trofast och hängiven vilja, en vilja hos dig att vara hängiven det närvarande ögonblicket, och dem som skickas till dig och det sätt på vilket du blir vägledad att svara dem. Den ena kommer att vara lärare, den andra elev. Skillnaden kommer att vara uppenbar om du lyssnar med ditt hjärta. ([EKIK K:28.13](#))

24. Ingen har stängt himmelens port för dig, förutom du som stängde och låste den själv med din egen hand när du lämnade din himmelska boning, och du kommer inte ihåg att din egen hand kan öppna den igen. Det är en port av illusioner, av dimma, av moln framför solen. Din hand är utsträckt nu och ditt ljus lyser bort dimman. Ingångsporten till enheten reser sig framför dig, ett valv i gyllene ljus under en regnbåge som vibrerar av livets färger. Livet, inte döden, försäkrar dig att du närmar dig nu. Gud själv kommer att leda dig in.

([EKIK](#) K:29.9)

25. Liv är att tjäna Gud. Gud är att tjäna livet. Du är Gud i livet. Således både är du livet och tjänar livet, både är du Gud och tjänar Gud. Hela det enorma universum skapades på samma sätt: för att leva och för att tjäna livet, för att vara av Gud och för att tjäna Gud. För att bli tjänad och för att tjäna. För att bli sörjd för och för att sörja för. För att få sina behov tillgodosedda och för att tillgodose behov. Detta naturliga kretslopp i universum lämnar ingen utanför.

([EKIK](#) K:29.15)

26. Ge upp din föreställning om att förlora ditt Själv till Gud, så har du en gång för alla gjort upp med ditt motstånd mot Gud. Endast i Gud kan du finna ditt Själv. Detta är känt för dig och är orsaken till människans sökande efter Gud genom alla tider. Människan kanske tror att hon vänder sig till Gud för svar, för befrielse från smärta, för belöning, eller för ett liv efter döden. Men människan har alltid vänt sig till Gud för att finna sitt eget Själv. Att inte vända sig till Gud för att finna sitt Själv, skulle vara som att söka efter mänskligheten överallt utom på jorden. Om du inte söker det som du önskar finna där du kan finna det, söker du förgäves. ([EKIK K:31.10](#))
27. Vem du är, är kärlek, och allting som förs till kärleken ses i ett nytt ljus, ett ljus som bevarar det som du lär dig för att hjälpa dig komma ihåg vem du är och som i den hågkomsten transformerar resten, som inte lämnar dig med någonting som du behöver skämmas för, ingenting som du behöver hålla dolt, som inte lämnar dig med någonting annat än sanningen om vem du är. Det som du ger genom att dela med dig till andra, är således det som du *i sanning* vinner. Ingen annan sorts vinst är möjlig. ([EKIK K:31.20](#))

28. Källan för de svar du behöver är kärleken, och den är tillgänglig i varje situation om du bara frågar: Vad skulle kärleken vilja att jag gör? Vad skulle kärleken vilja att jag ser? Vad skulle kärleken vilja att jag säger? När du kallar på kärleken kallar du på din källa. När du söker ditt hjärtas vishet kallar du på mig. När du söker sanningen som finns i ditt sinne, kallar du på den heliga anden. Således är den heliga treenigheten alltid tillgänglig i varje situation, och för det sätt att lära som passar dig bäst. ([EKIK K:32.2](#))
29. Ett sinne och hjärta som förenats upphäver egot. Ego-sinnet var det som en gång styrde alla dina tankar. Eftersom egot är oförmöget att lära var ego-sinnet tvunget att kringgås för att sann inläring skulle kunna äga rum. Det är detta som *En kurs i kärlek* har fullbordat. Denna inläring fullbordades i dig och gjorde dig till den fullbordade. Som den fullbordade, kan du nu få kontakt med det universella sinnet. ([EKIK A1:1.9](#))
30. Tankarna i ditt ego-sinne styrdes av hur kroppen var till sin natur. Att existera som *varelser*, vars enda tankar handlar om kroppens överlevnad, är att existera i en lägre ordning. Kroppens lagar har således underkastat dig villkor som uppmanade ego-sinnet att vända sin uppmärksamhet mot en existens i denna lägre ordning. Det är endast *du* som kan känna igen och bjuda in den högre ordningen eller underkasta *dig själv* dess villkor. Det är endast din uppmärksamhet på existensen av denna högre ordning som kommer att uppenbara dess lagar för dig. Dessa är Guds lagar eller kärlekens lagar. ([EKIK A1:2.10](#))

31. *En kurs i kärlek* började med ett åläggande om att bedja. *En kurs i mirakler* började med en definition av mirakler. Båda är detsamma. Bön och konsten att tänka är detsamma. Detta borde kunna tjäna till att klargöra att det som jag har begärt av dig är, återigen, mycket mer omfattande och mer generaliserbart än ditt gamla vanemässiga sätt att tänka har låtit dig förstå. Mirakler är, med andra ord, ett sätt att tänka, det nya sätt som vi ska lära tillsammans. De är det tillstånd i vilket givande och mottagande är ett. De är det tillstånd i vilket välsignelser flödar. De är ditt naturliga tillstånd.

([EKIK](#) A1:4.3)

32. I översättningarna av Bibeln och många andra religiösa texter har ordet vördnad eller idén om vördnad förväxlat med ordet fruktan eller idén om fruktan. *En kurs i mirakler* talade om för dig att vördnad tillkommer Gud, inte mirakler eller någon annan sak eller varelse. Jag tar upp denna punkt för att försäkra dig om att denna förväxling inte är någonting nytt, utan en förväxling så djupt ingrodd i dig att den har blivit en aspekt av dig själv som mänsklig varelse. Sedan urminnes tider har rädsla förknippats med Gud. Det var detta tänkande jag kom för att omvända. Även om jag lyckades uppenbara en kärleksfull Gud för er, har denna uppenbarelse inte blivit förenlig med er upplevelse här. Detta är vad vi nu försöker göra genom att åstadkomma ett slut på rädslan och i och med detta slut inleda början på miraklernas tid. ([EKIK](#) A1:4.27)

33. Sinnesnärvaro och helhjärtadhet är endast olika uttryck för sinnets och hjärtats förening. Sinnesnärvaro kommer att hjälpa dig att minnas. Helhjärtadhet kommer att hjälpa dig att göra Guds lagar förenliga med människans lagar. Genom sinnesnärvaro kommer du att minnas vem du är. Genom helhjärtadhet kommer du att vara vem du är. Det är på detta sätt som du kommer att gå in i miraklernas tid, få ett slut på lidandet och således börja återvända till kärleken.

([EKIK](#) A1:5.14)

34. Ego-sinnets tankesystem är ett inlärt system och det är därför som det kan göras ogjort. Sanningens tankesystem är alltid närvarande eftersom sanningen alltid är närvarande och det kan varken läras eller avläras. Det kommer därför att uppenbaras för dig så snart det inlärdas tankesystemet slutar ställa sig i vägen för dess förverkligande. Hur ska denna uppenbarelse komma till stånd? Det kommer att börja genom att du lär dig konsten att tänka som om det vore en böneakt. Vi har redan talat om minne här och presenterat akten att återkalla och akten att erinra sig, som skapelseakter. Båda dessa har med minne att göra. Att be är ingenting annat än att återkalla och erinra sig ett gudomligt minne, och ett gudomligt minne kan inte annat än framkalla ett gudomligt resultat.

([EKIK](#) A1:6.1)

35. Jag har sagt att kontrast är den heliga andens favoritredskap för undervisning. Men jag har ännu inte sagt att den heliga andens tid går mot sitt slut även om jag har förklarat att tiden för Kristi återkomst är här. Jag har sagt att tiden för liknelser är över och bett att ni inte längre ska se de historiska gestalter som undervisade på det sättet som era föregångsexempel. Jag har sagt att ett nytt sätt att lära behövs och att det finns här. Att fortsätta lita på gamla sätt, *oavsett hur effektiva de var* och *oavsett hur mycket de talade sanning*, kommer att vara att inte lära det nya. (EKIK A1:7.4)
36. Som människa led jag, dog och begravdes. Som den Jag Är, uppstod jag. "Jag är uppståndelsen och livet." Det jag var i livet var manifestationen av Guds vilja – i formen. Det har därför även du varit. Gud är den som ger liv, därför är livet Guds vilja. Men i och med min uppståndelse, fullbordad för alla, förändrades emellertid livets mening, livets verklighet, även om du inte har vetat om detta. Det stora experiment som utgjordes av separationen tog slut i och med uppståndelsen, även om du inte har vetat om detta. Ty uppståndelsen och livet är nu ett och detsamma. (EKIK A1:8.2)

37. Jag har kommit till er nu för att uppenbara den enda sanning som har existerat de senaste två tusen åren utan att ni har förstått det. Livets natur förändrades i och med uppståndelsen. *Jag är uppståndelsen och livet. Det är även ni.* Eftersom jag inte längre lider av separationen, behöver ni inte längre lida av separationen. Även om uppståndelsen inte återlämnade livet till den kroppsliga form jag en gång bebodde, återlämnade den mig till dig i form av den uppståndne Kristus som existerar i er alla, och förde med sig uppståndelsen även till er form. Jag blev det inkarnerade Ordet vid min uppståndelse snarare än vid min födelse.

([EKIK A1:8.4](#))

38. Medan jag inväntade min död blev jag förunnad gåvan av att veta vad som skulle ske genom min uppståndelse. Detta försökte jag vidarebefordra i de enklaste ordalag. Jag försökte förmedla att eftersom jag skulle dö och uppstå i en ny form, skulle även ni det; att denna nya form skulle finnas inom er; att ni skulle bli Kristi Kropp och att givande och mottagande skulle vara fullbordat. Ni är Kristi Kropp. Vad kommer det att innebära att få till stånd föreningen mellan det manliga och kvinnliga, mellan tanke och handling, mellan inspiration och manifestation? Det kommer att innebära förening och en tid av mirakler. Det kommer att innebära att ni är Kristi levande Kropp.

([EKIK A1:9.9](#))

39. Frid är, oavsett på vilket sätt du finner den, vilket uttryck den än tar, oavsett vilka ord du använder för att beskriva den, ditt svar till Gud och Guds svar till dig. Frid är det arv jag efterlämnade till dig. Kroppens, sinnets och hjärtats frid. Frid är miraklernas rike, de helhjärtades tillstånd, förutsättningen för konsten att tänka, beteckningen för himmelriket, Kristi boning. Friden har kommit till dig och du till friden.

([EKIK A1:10.14](#))

40. Du som har funnit frid – lev i frid. Guds frid är dig given – gå i frid. Sprid friden över världen. Gå ut i frid och kärlek och tjäna alla. För genom att gå ut på detta sätt kommer du hem och tar med dig alla bröder och systrar som du har lett till frid. Gå i frid för att älska och tjäna av hela ditt hjärta. På så sätt är vi ett enda hjärta, ett enda sinne, en enda enhet. På så sätt är vi ett i en relation av kärlek och frid som är vårt eviga hem. Välkomna hem mina bröder och systrar i Kristus. Välkomna hem.

([EKIK A1:10.15](#))

41. Du kanske fortfarande ser endast två val: frid eller kamp. Men med en sådan inställning, skulle du snart börja kämpa för att upprätthålla din frid. Det finns ett annat val och det ligger inom dig. Den skatt som ligger inom dig som du ännu inte känner igen helt och hållet är enheten.

([EKIK A2:1.7](#))

42. De som söker en förklaring innan de följer en kallelse, de som letar efter praktiska skäl, som vill ha garantier på riktigheten i och resultatet av att följa ett sådan kallelse, letar efter ett bevis som de redan fått. Kallelsen i sig är beviset. Det är beviset på hjärtats förmåga att bli hört. På hjärtats förmåga att känna igen det osynliga och föreställa sig existensen av det som kommer att uppenbara sin sanna natur och sin glädje. Ni är alla i stånd att höra sanningen om vad hjärtat berättar för er. Ni är alla lika mycket i stånd till att tro på den sanningen som att tvivla på den. Det enda som hindrar er från att tro på sanningen är ett sinne och hjärta som hellre handlar i separation än i förening. [\(EKIK A2:2.7\)](#)
43. Ditt liv är redan en skapelseakt. Det *har* skapats. I sin helhet. Det existerar, fullt förverkligat inom dig. Din uppgift här är att uttrycka det. *Du* är mycket mer än ditt liv här. *Du* skapade ditt liv här i förening med det enda sinnet och det enda hjärtat, med andra ord, i förening med Gud. Allt som du någonsin velat skulle vara, *är*. Allt som du någonsin tänkt eller föreställt dig, *är*, och återspeglas i den värld du ser. Den enda skillnaden mellan det liv du lever och det liv du vill ha ligger i din villighet att uttrycka vem du är. [\(EKIK A2:3.1\)](#)

44. Kristus kan ses som fröet till din identitet. Kristus är den fortlöpande och pågående expansionen av just den kärlekens tanke som gjorde att livet blev till. Kristus är din identitet i den vidaste mening du kan föreställa dig. Kristus är din identitet inom den enhet som är skapelsen. ([EKIK A2:3.8](#))
45. Skapelsen är inte någonting som händer dig, utan du är den som aktivt skapar. Idén om skapelsen som någonting statistiskt skulle vara raka motsatsen till meningen med skapelsen. Ändå fortsätter du att tro att du står utanför den och inte påverkar den. Detta är i överensstämmelse med det tänkande som skulle säga till dig att du är i händerna på ödet. Öde och skapelse är knappast samma sak. Du är i händerna endast på ditt eget ego och endast till dess att du är villig att släppa det. ([EKIK A2:4.2](#))
46. *En kurs i mirakler* och *En kurs i kärlek* samverkar eftersom den förändring i tänkandet som lärdes ut i *En kurs i mirakler* var en förändring i tänkandet om dig själv. Den försökte driva ut ego-sinnet som har försett dig med en identitet som du bara tror att du är. *En kurs i kärlek* följde därpå för att uppenbara för dig vem du i sanning är. Så länge du fortsätter att agera i världen som vem du *tror* att du är snarare än som *vem* du är, har du inte integrerat dessa två delar av inläringen. ([EKIK A2:4.3](#))

47. Till dess att du helt integrerat sanningen att givande och mottagande är ett, kommer du inte att helt och fullt tro att behov inte är brister. Inte förrän du helt integrerat sanningen att givande och mottagande är ett, kommer du att inse att beroende handlar om det ömsesidiga beroendet mellan allt som existerar i relation. Alla kallelser som kommer till dig i form av tecken eller krav kommer således att vara kallelser som hjälper dig att integrera denna inlärning och göra den till ett med vem du är. Dessa lektioner kommer att sätta vem du är i centrum av ditt sinne genom ditt hjärtas förmedling.

([EKIK A2:5.7](#))

48. Källan till det som vi har talat om som "en kallelse" är ditt hjärta. Det är det som väcker dig till insikt om de skatter som finns i ditt inre. Det finns ingen tid i det rum vi kallar *ditt inre* och ditt hjärta känner ingen tid även om det håller sig till de tidens lagar som du ålägger dig själv. Sluta hålla fast vid tidens lagar så blir du varse hur mycket mer ditt hjärtas språk blir känt för dig. Jag talar inte här om de tidens lagar som styr dina dagar och år utan om de tidens lagar som du *tror* styr dina dagar och år, och som du därför låter styra ditt tänkande.

([EKIK A2:6.1](#))

49. Acceptera att du har behov. Att du är ett vara som existerar i relation är detsamma som att säga att du är en varelse som behöver relationer. Det enda som i detta nya mönster hindrar dig från att vara behövande och beroende på ett osunt sätt, är att du tror på givande och mottagande som ett. Du tror med andra ord att dina behov kommer att bli tillgodosedda och således upphöra att vara behov. Att förneka att du är en varelse med behov är inte målet för den här kursen. Att börja tro att dina behov är tillgodosedda av en skapare och en skapelse som inbegriper alla "andra" är att tro att givande och mottagande i sanning är ett. ([EKIK A2:7.14](#))
50. Sanningen om vem du är har inte förändrats och du är så som du skapades. Form och beteende är emellertid underkastade förändring, liksom dina uttryck för vem du är. Denna skillnad måste du till fullo inse, för att du ska kunna acceptera sanningen om vem du är och komma till ett accepterande av denna sannings oföränderliga natur. Detta kan likställas med att vara färdig med sökandet. Detta är det slutgiltiga accepterandet av att du har "funnit" och att du har blivit funnen. Du behöver inte längre resa vidare längs sökandets vägar. Sanningen om dig själv som du upptäcker nu kommer inte att bli en ny sanning när du tar en ny väg. Din väg är nu säker och det slutliga accepterandet av den är nödvändigt. Du är den förlorade sonen och dottern som har kommit hem igen. Ditt besök varar för evigt. Du är inte här för att vila och samla kraft till ännu en resa i sökandet efter någonting som inte är tillgängligt här. Här är de redan fullbordades rike. Detta är hemma. Ditt uttryck för vem du är kan leda dig till många nya äventyr, men aldrig mer till de speciella relationer

som skulle ta dig bort från ditt sanna Själv. Aldrig mer kommer du att vara borta hemifrån, för hemma är vem du är, en "plats" du bär i ditt inre, en plats som är du. Detta är enhetens hem. [\(EKIK A2:8.6\)](#)

51. Vad som delas av alla ägs inte av någon. Vad alla har löper ingen risk att tas bort. Allt som du skulle kunna få, har du redan som den redan fullbordade. Allt som du ger kommer inte att ta bort någonting ifrån dig. Detta skulle kunna omformuleras som övertygelsen om att det inte finns någon förlust utan endast vinst. Den grad i vilken du förnekar dina behov eller är uppriktig om dina behov, är det som gör skillnad i din kontakt eller brist på kontakt i en relation. I den grad som du är villig att avstå från dina behov för att uppnå någonting, i samma grad avslöjas din övertygelse om behov eller brist. Detta är de speciella relationernas område. Just de kompromisser du har en benägenhet att göra i speciella relationer är således ingenting annat än symptom på din rädsla. [\(EKIK A2:9.8\)](#)

52. Att hålla fast vid det som du tror kommer att tillgodose dina behov är som att hålla andan. Du kan inte hålla andan länge. Det är endast genom inandningen och utandningen, genom att andas ut och andas in, som du lever. Varje gång du är frestad att tro att dina behov endast kan bli tillgodosedda på speciella sätt genom speciella relationer, kom då ihåg detta exempel med att hålla andan. Tänk inte på så sätt under längre tid än du med lätthet kan hålla andan. Släpp andningen fri igen och släpp denna rädsla och gå från speciella till heliga relationer. ([EKIK A2:9.17](#))

53. Slutet på det separerade tillståndet, eller egot, är början på din förmåga att höra bara en röst, den röst vi alla delar med varandra i enhet. Denna röst talar till dig på tusende sätt. Det är kärlekens röst, skapelsens röst, livets röst. Det är säkerhetens röst som låter dig färdas genom varje dag, och alla upplevelser under dagen, som vem du i sanning är. Den befriar dig från känslan av att behöva kontrollera eller beskydda din skatt. Den befriar dig också från det statiska tillståndet av att försöka hålla fast vid vem du var igår, eller försöka förhindra en förändring i morgon.

([EKIK A2:10.13](#))

54. Att föra en kamp mot egot har blivit den huvudsakliga sysselsättning många begåvade och lärda människor ägnar sig åt. Detta är den klassiska kampen som uppvisats i alla myter och berättelser om krig och kamp. Det är den kamp som i dina föreställningar har nått så långt som till änglarna. Egot är draken som måste dräpas, den onde tyrannen som måste störtas, konflikten som får alla hjältar att välja sida och börja kämpa man mot man. Du är kallad till frid, en frid som börjar och slutar med att du upphör med att föra en kamp mot egot.

([EKIK](#) A2:11.3)

55. Glöm inte vem du i sanning är, men glöm inte heller att vara glad under din upplevelse här. Kom ihåg att det allvar med vilket du en gång såg på livet kommer från egot. Ikläd din persona en mantel av frid och glädje. Låt vem du är lysa genom det personliga själv som fortsätter att vandra på denna jord ännu en tid. Lyssna efter min röst när jag vägleder dig till ditt syfte här och stannar kvar med dig under denna tid för att avsluta all tid. Vi är här, tillsammans, i kärlek, för att dela kärleken. Detta är inte en särskilt skrämmande uppgift. Släpp rädslan och gå med mig nu. Vår resa tillsammans har just börjat.

([EKIK](#) A2:13.6)

56. Ditt personliga själv är kärt för dig och det är kärt även för mig. Jag har alltid älskat dig eftersom jag alltid har känt igen dig. Det som inte kan bli igenkänt eller känt kan inte älskas. Även om ditt ego inte har varit värt att älska, har du alltid varit det. Det är nu du behöver inse att det personliga själv som är kärt för dig inte är ditt ego-själv och aldrig har varit det.

([EKIK](#) A3:3.1)

57. Det Själv som jag känner igen som Du, är inte någon annan än vem du är, utan det är vem du är. Allt som alltid var någon annan än vem du är, var egot. Egot är borta. Egot var helt enkelt din idé om vem du var. Denna idé var en komplex uppsättning dömanden, om bra och dåligt, rätt och fel, värdigt och ovärdigt, en lista lika ändlös som den var värdelös. Inse nu värdelösheten i denna idé och släpp taget om den.

([EKIK](#) A3:3.10)

58. Detta är inte en självhjälpskurs utan raka motsatsen. Den här kursen har gång efter annan påstått att du inte kan lära på egen hand, och att enda sättet att tillägna dig en ny läroplan är att avgå som din egen lärare. Den här kursen kommer inte att mana dig till ansträngning av något slag. Den kommer inte att säga åt dig att du ska sluta med dina beroenden eller påbörja en diet eller en fastekur. Den kommer inte ens att säga åt dig att vara vänlig. Den säger inte åt dig att du ska ta ansvar och klandrar dig inte för att du är oansvarig. Den hävdar inte att du en gång var en dålig människa men att du genom att följa dessa lärosatser kan bli en bättre människa. Den sätter ingen tro till och skuldbelägger inte heller tidigare orsaker till din depression, ångest, elakhet, sjukdom eller galenskap. Den kallar dig bara till sunt förnuft genom att uppmana dig att släppa illusionen till förmån för sanningen. ([EKIK A3:4.1](#))
59. Ego-själv har lämnat dig. Vare sig du till fullo inser detta eller ej spelar ingen roll. Detta har *En kurs i kärlek* fullbordat. Vad som ligger framför dig nu är att välja det ena av två alternativ: att gå vidare på din väg mot kärleken eller mot rädslan. Om du fortsätter framåt med rädsla kommer du att sätta ihop ett nytt ego-själv, ett ego-själv som kanske kommer att verka överlägset det gamla, men som icke desto mindre kommer att vara ett ego-själv. Om du fortsätter framåt med kärlek, kommer du att lära känna ditt Kristus-själv.

([EKIK A3:4.8](#))

60. Bitterhet är för ditt hjärta vad egot har varit för ditt sinne. Det är den falska idé som har kommit in till den heligaste av platser, denna Kristi boning, denna bro mellan det mänskliga och det gudomliga. Den existerar inte hos en del utan hos alla, liksom egot har existerat, inte hos en del utan hos alla. Varken den eller egot har fått dig att bli icke-älskansvärd eller oigenkännlig. Men den, liksom egot, har blivit så mycket en del av din verklighet att du medvetet måste lämna den, liksom egot, bakom dig. ([EKIK](#) A3:6.5)
61. Det som i den mänskliga erfarenheten gjorde dig oförmögen att representera vem du i sanning är, var ingenting annat än egot. Det enda i den mänskliga erfarenheten som berövade den mänskliga erfarenheten dess mening var egot. När egot således är borta är du helt och hållet i stånd att representera sanningen om vem du är och att återgå till en existens som är meningsfull. ([EKIK](#) A3:7.5)
62. Så svårt att tro att du inte behöver förändra världen, utan bara ditt eget själv. Så svårt att föreställa dig att denna enda förändring skulle kunna åstadkomma alla förändringar som du tror att inte ens en härskara änglar skulle kunna åstadkomma. Så länge en sådan tanke förblir otänkbar för dig kommer den inte att födas. ([EKIK](#) A3:8.8)

63. Att bo i sanningens hus är en idé om kärlek. Det är en idé som är helt och hållet förnuftig och det är själva förnuftet i den som får den att verka meningslös i en värld som blivit galen. Det är en idé som säger *endast det som kommer av kärlek är verkligt*. Det är en idé som säger *endast det som stämmer med kärlekens lagar är verklighet*. Det är en idé som säger *allt det som kärleken inte skulle skapa, existerar inte*. Det är en idé som säger att *om du lever av kärlek och i enlighet med kärlekens lagar kommer du att skapa enbart kärlek*. Det är en idé som accepterar att detta låter sig göras och låter sig göras av dig, här och nu. Att acceptera dessa idéer utan att acceptera deras förmåga att låta sig tillämpas, är att förändra dina övertygelser utan att förändra dina idéer. Detta har många gjort. Detta vill du verkligen inte göra. ([EKIK A3:9.1](#))

64. Du som har följt med mig bortanför väggarna till illusionens hus är nu kallad att börja uppenbara och på nytt skapa himmelriket på jorden. Detta är den pilgrimsresa jag har förelagt dig, lika verklig som den som de på Mose tid gjorde när de färdades genom öknen till det förlovade landet. Den resan förblev metaforisk eftersom den inte sträckte sig bortom övertygelsernas arena till idéernas arena. Israeliterna trodde på ett förlovat land men de bosatte sig inte i det. Du är kallad att bo i det förlovade landet, i sanningens hus.

([EKIK A3:9.6](#))

65. Detta är vad du är kallad att göra:
Vara medveten om att Guds kärlek lever i dig.
Leva i Guds frid.
Leva efter sanningen.
Detta skulle kunna sägas på nytt som att du *är* kärlek, du lever *i* frid, du lever *efter* eller i enlighet med sanningen.
([EKIK](#) A3:11.7)
66. Valet att fysiskt uttrycka vem du är var inte ett val som gjordes av rädsla utan av kärlek. Ett fysiskt själv är inte oförenligt med Guds lagar eller med skapelsen. Det är enbart ett val. Livet för det fysiska självet blev ett liv av lidande och kamp endast därför att det fysiska eller personliga självet glömde att det existerade i relation och trodde sig vara åtskilt och ensamt. I sin rädsla gjorde det ett ego-själv som inte var förenligt med kärlekens eller skapelsens lagar, eftersom det hade sitt ursprung i rädsla. I vetskap om att det existerade i ett tillstånd som inte var förenligt med Guds lagar, gjorde det av Gud en varelse att frukta, att vara rädd för, förlängde således rädslans cykel, och var oförmöget att befria sig från den.
([EKIK](#) A3:12.8)
67. Vad skulle vara ett större steg i hela skapelsen än ett fysiskt själv som kan välja att uttrycka Självvet inom ramen för kärlekens lagar? Ett fysiskt själv som kan uttrycka sig självt inifrån sanningens hus på sätt som är förenliga med frid och kärlek, är nästa steg i skapelsen, Guds sons återfödelse, känd som uppståndelsen.
([EKIK](#) A3:12.10)

68. Gör dig inga föreställningar om det förgångna och ge dig ingen anledning att förlänga det. Det förgångna är bara en utgångspunkt för framtiden. Konsekvenserna av skuld-beläggande och din omedvetenhet om allt det som kommer från övertygelsen om skuld, gäller även det förgångna. I likhet med en berättelse som fortfarande återstår att skrivas, kommer det som följer efter den första sidan att utgå från den första sidan. Vi håller på att skriva en ny första sida, en ny Första Mosebok. Den börjar nu. Den börjar med återfödelsen av ett kärleksfullt Själv. Den börjar med Kristi födelse i dig och med din villighet att leva i världen som Kristus-självet.

([EKIK](#) A3:14.13)

69. Villigheten att leva efter sanningen är den enda gåva du är ombedd att ge till Gud. Du behöver inte ge några andra gåvor. Du behöver inte offra någonting och offer är i sanning oacceptabelt för Gud. Du är inte ombedd att ge upp någonting annat än ovillighet. Att säga att villighet är den enda gåva som begärs av dig är detsamma som att säga att du inte behöver, och i sanning inte kan, ge någonting annat eller någonting mindre. Du behöver inte anstränga dig för den här kallelsen. Du behöver inte kämpa för att skapa den nya värld som du är kallad att skapa. Du behöver inte ha någon plan och du behöver inte veta exakt hur denna nya värld ska se ut. Du behöver bara vara villig att leva efter sanningen.

([EKIK](#) A3:16.1)

70. Den heliga anden har, till skillnad från Gud skaparen, känt till existensen av illusionen och egots tankesystem och kunnat kommunicera i den illusionen. Utan den här möjligheten att kommunicera med ego-självvet hade inte förmågan att lära sanningen kunnat återvända till dig. Den heliga andens ”tid” har nu upphört eftersom illusionens tid nu är kallad att upphöra. Det som är ändligt har en slutpunkt och detta är slutpunkten för illusionens tid. Kristi återkomst, eller *din* förmåga och villighet att leva som ditt sanna Själv, att leva i sanningens hus snarare än i illusionens hus, är det som kommer att avsluta illusionens tid. ([EKIK A3:17.8](#))
71. Även om detta har kallats Kristi tid är det uppenbarligen inte längre Jesu Kristi tid. Min tid kom och min tid tog slut. Den tid när ett enda litet barn fött av en jungfrumoder skulle kunna förändra världen är över. Världen är helt enkelt större nu och identiteterna hos era personliga själv splittrade av mycket mer än historien och mycket mer än oceanerna som skiljer öst från väst. Det är därför denna kallelse att återvända till ditt Själv ljuder vida omkring och det är därför den går ut till vanliga enkla människor som du själv. Det finns inget exkluderande i denna kallelse. Den utestänger varken ras eller religion, och ingen på grund av vare sig kön eller sexuell läggning. Den bara kallar alla att älska och att leva i sanningens överflöd. ([EKIK A3:21.21](#))

72. Den fråga som ställts genom hela den här kursen är huruvida du är villig att välja att lära känna ditt Själv och Gud *nu*. Detta är samma sak som att bli tillfrågad om du är villig att bli utvald av Gud. Detta är samma fråga som har ställts genom hela tidens existens. En del har valt att lära känna sig själva och Gud direkt. Andra har valt att lära känna sig själva och Gud indirekt. Detta är de två, och enda, valmöjligheterna, valet mellan sanning och illusion, rädsla och kärlek, enhet och separation, nu och senare. Vad du måste förstå är att alla val kommer att leda till kunskap om Själv och Gud, eftersom inga andra val erbjuds som inte är sådana. Alla är utvalda och därför skulle det inte kunna vara på annat sätt. Men samtidigt måste du inse att ditt val har betydelse i *tiden*, även om alla kommer att göra samma val till slut. ([EKIK A4:1.11](#))
73. Det fanns ingen väg eller stig, eller process, som ledde tillbaka till Gud och självet före mig. Det var den tid när människan vandrade i mörker. Jag kom som en representation eller demonstration av vägen. Det är därför jag har kallats "vägen, sanningen och livet". Jag kom för att visa vägen till Kristus-medvetandet, vilket är vägen till Gud och Själv. Men jag kom också för att tillhandahålla en medlare, ty det var detta som var önskat, en bro mellan det mänskliga eller bortglömda självet och det gudomliga eller ihågkomna Själv. Människan Jesus var medlaren som inledde den heliga andens tid genom att nedkalla den heliga anden för att genomsyra det mänskliga eller bortglömda självet med det ihågkomna Självets gudomliga anda. ([EKIK A4:2.4](#))

74. Att vara först betyder inte att vara bättre. Att jag var den förste som visade vad du kan vara betyder inte att jag är bättre än du. Det är på samma sätt som i era idrottsevenemang, när den som kommer "först" får applåder och ett nytt rekord snart ersätter det där första rekordet som sattes; på samma sätt som att någon måste vara "först" med att flyga ett flygplan eller landa på månen, antyder detta att vara först endast att det kommer en andra och en tredje. Att uppmärksamma och respektera dem som först uppnår någonting förtjänstfullt är endast ett sätt att göra alla andra medvetna om vad de kan uppnå. ([EKIK A4:2.11](#))
75. Sinnets separerade tillstånd skapar sin egen separata värld. Orsak och verkan är ett. Det varseblivna tillståndet av separation skapar den varseblivna separata världen. Det verkliga tillståndet av förening, som kan återvända till dig genom föreningen av sinne och hjärta, kan uppenbara sanningen om vad som har skapats och låta dig skapa på nytt. Detta tillstånd av förening är vad som skiljde mig från mina bröder och systrar under den tid jag levde på jorden. På grund av att mitt medvetandetillstånd, ett medvetandetillstånd som vi kallar Kristus-medvetande, lät mig leva i förening och relation med alla, kunde jag se mina bröder och systrar "i Kristus" eller i deras sanna natur. Jag såg dem i förening och relation, där de såg sig själva i separation. Denna förmåga att se i förening och relation är det sanna seende som vi alla har gemensamt och som du är kallad till. ([EKIK A4:2.27](#))

76. När kärlekens naturliga tillstånd har återlämnats till dig, faller dömandet bort eftersom sant seende kommer att uppstå. I och med inträdet av kärlekens sanna seende kommer många av er att avkunna en slutgiltig dom i vilken ni finner att allting är gott och fullt av kärlek. Så snart allt har bedömts med kärlekens sanna seende är dömandet helt naturligt förbi ty det har tjänat sitt syfte. Detta är den yttersta domen.

([EKIK](#) A4:3.8)

77. Jag kallar dig till det nya. Jag kallar dig till att transformeras. Jag kallar dig till Kristus-medvetande. Jag kallar dig till ett evigt medvetande samtidigt som du fortfarande lever kvar i formen. Att ha vetskap om eller vara medveten om ett evigt medvetande medan du fortfarande lever kvar i formen är att vara fullt medveten om att du har ett evigt liv. Att vara fullt medveten om att du har ett evigt liv är någonting helt annat än att tro på ett liv efter detta. Tro baserar sig på det som är okänt. Om det som är okänt inte vore okänt skulle tron inte vara nödvändig. Tron *kommer att* bli obehövlig när det eviga livet blir känt som ett *vetande* hos dig. ([EKIK](#) A4:4.12)

78. Du är universums substans. Samma energi som existerar i dig existerar i himlens stjärnor och oceanens vatten. Denna energi utgör omfamningens form och innehåll. Den finns i dig och den omger och den omsluter dig. Den är du och alla som existerar med dig. Den är Kristi kropp. Den är vad oceanens vatten är för den levande materia som existerar i det. Den levande materia som existerar i oceanen har inget behov av att söka Gud. Den lever i Gud. Det gör även du. ([EKIK A4:5.5](#))

79. De som upprätthåller Kristus-medvetandet kommer att stanna kvar i det, fria från dömande. De kommer inte att försöka skapa sin egen version av en perfekt värld och påtvinga andra den, utan kommer att stanna kvar i den perfekta värld som *är* i Kristus-medvetandets sanna seende. Denna perfekta värld kommer att vara observerbar för dem och i dem. Den kommer att uppenbaras för dem och genom dem. Den kommer att uppenbaras för dem genom vad de kan se för sitt inre, föreställa sig och önska utan dömande.

([EKIK A4:7.4](#))

80. Vad kommer framtiden att innehålla? Det kommer an på oss, kära bröder och systrar. Det kommer an på oss att agera som en enda kropp, ett enda sinne, ett enda hjärta. Det kommer an på oss att skapa som en enda kropp, ett enda sinne, ett enda hjärta. Eftersom det är den nya framtiden i en ny form, förenad i enhet och relation, är de enda garantier vi känner till att det kommer att vara en framtid full av kärlek, en framtid utan rädsla, en framtid med obegränsad frihet. Vad mer skulle vi kunna begära? Och vad mer skulle kunna begäras av oss? Missta dig inte på att det som begärs av oss är allt. Det som begärs är vår totala villighet att överge det gamla, vår totala villighet att omfamna det nya. Men missta dig inte heller på att det som ges till oss är allt. Hela skapelsens kraft överlämnas till oss. Låt oss börja. (EKK A4:12.35)

81. Jag är inte längre det personliga själv som var separat och ensamt. Jag är mitt Kristus-själv. Jag bor i enheten. Min identitet är säker. Detta är sanningen. Jag är inte mindre än jag en gång var, utan mer. Där jag en gång var tom, är jag nu uppfylld. Där jag en gång bodde i mörker bor jag nu i ljuset. Där jag en gång hade glömt minns jag nu vem Jag Är. Nu går jag ut för att leva som vem Jag Är i världen, för att göra orsak och verkan som ett till verklighet, och för att göra föreningen med kärlekens källa och hela skapelsen till verklighet.

(EKK D:1.14)

82. Det nya förbundet är vår överenskommelse om att fortsätta tillsammans längs Kristus-medvetandets palmbeströdda väg. Det är en väg där glädjen triumferar över sorgen och segern triumferar över nederlaget. Det enda som behövs är accepterandet av det nya och förnekandet av det gamla, vilket kommer att göra det möjligt att vidmakthålla Kristus-medvetandet i formen. Mina kära bröder och systrar i Kristus, detta är den kallelse ni har hört så länge ni kan minnas, den kallelse ni har hört så snart ni stannat upp och lyssnat. Det är den vackraste av toner, det är Herrens klocka som klämtar, inbjudan till er att återvända hem. Denna kallelse har alltid ljudit. Det är inte dödslockans kallelse, utan kallelsen till livet. [\(EKIK D:3.1\)](#)

83. Du kan inte behålla ditt inre fängelse och få det nya liv som du längtar efter att få. Du kanske måste utforska vad det egentligen är som håller dig instängd. Du kanske upptäcker att det handlar mer om inställning än omständigheter, eller så kanske du känner det som om de väggar som håller dig instängd är så orubbliga och sedan länge så tillbommade att de lika gärna skulle kunna vara fängelsemurar. Du kan till och med vara en verklig fånge och undra hur du ska komma vidare, förutom genom att rymma. Men jag säger dig i sanning att din befrielse är inom räckhåll och den kommer från din egen auktoritet och ingen annanstans ifrån. Det är din sak att acceptera att din befrielse är möjlig, att önska den utan rädsla, att framkalla den. [\(EKIK D:4.26\)](#)

84. Ni är alla älskade söner och döttrar till kärleken själv, oavsett vad ni kallar den kärleken. Ni är alla lika älskade. Att du är hängiven den ena eller den andra religiösa traditionen har ingen betydelse. Att du accepterar att jag är den som kan leda dig bortom ditt olyckliga liv till ett nytt liv har absolut betydelse. Jag är inte din lärare och du är inte kallad att blint följa mig. Men du är kallad att följa, eller efterträda mig. Endast på detta sätt kan nytt liv bibringas det gamla.

([EKIK](#) Dag:1.15)

85. Mitt vuxna liv började med igenkännandet av vem Jag Är, på samma sätt som ditt gör. Därefter följde mitt liv såsom varande "levnadsexemplet", ett liv som började med de fyrtio dagarna och fyrtio nätterna som jag tillbringade på berget och som fortsatte med att jag förenade mig med mina bröder och systrar, med att jag spred ljus i mörkret, gav kraft till de kraftlösa, hälsa till de sjuka, liv till de döda. Mitt liv berörde alla dem som var villiga att bli berörda, förändrade alla dem som var villiga att förändras. Men stor ovillighet kvarstod. Mänskligheten var ännu inte beredvillig. Det gjordes ett kollektivt val att stanna kvar i illusionen. Det gjordes ett val av fortsatt lidande. Och därför svarade jag på det valet. Det behövdes ett svarsexempel. Exemplet var ett symboliskt uttryck. Även det var ett val. Valet att ta allt detta lidande på mig och utplåna det. För att säga, det här är vad vi ska göra med lidandet. Vi ska ta bort det en gång för alla. Vi ska korsfästa det på tidens och rummets kors, begrava det, så att det inte behöver finnas mer och visa att nytt liv följer efter valet att göra slut på lidandet.

([EKIK](#) Dag:2.23)

86. Du kanske önskar ibland att du kunde dra dig tillbaka från livet, men du inser att det inte går. Om du inte kan dra dig tillbaka från livet, vilket val har du då förutom att delta i det? Älska det. Älska dig själv. Älska dig själv tillräckligt mycket för att acceptera dig själv. Kärleken kommer att omvandla det vanliga ordinära livet till ett extraordinärt liv. Att älska just precis vem du är och var du är i varje ögonblick är det som kommer att leda till den transformation som kommer att göra slut på din önskan att dra dig tillbaka från livet.

([EKIK](#) Dag:8.2)

87. Frihet är ingenting annat än friheten att uttrycka sig. Ingen kan hindra ditt sinne från att fritt tänka vad det tänker eller ditt hjärta från att fritt känna vad det känner. Men tar du bort förmågan att *uttrycka* vad sinnet tänker eller hjärtat känner, då finns ingen frihet mer. Ändå är det inte en yttre källa som du ska frukta eller skydda din frihet mot. Det är ingen annan än du själv som inte har tillåtit dig friheten att uttrycka dig.

([EKIK](#) Dag:9.6)

88. Medvetande handlar om vad du är medveten om, inte om vad du tycker och tänker. Och du är mycket medveten om dina känslor. Om du är kallad att erkänna dessa känslor, vad är du då kallad att göra med dem? Du är kallad att besvara dem med accepterande och kärlek. Som människa tog jag ställning för de maktlösa och påkallade deras makt. Jag gör fortfarande så. Inte därför att någon av er är maktlös utan därför att ni inte känner er makt. Om det finns någonting som mer än någonting annat var förenat med mitt liv var det detta. Jag var den som förespråkade att alla skulle känna sin makt. Tror du att mitt förespråkande var ett socialt ställningstagande för den tid i vilken jag levde? Ser du inte att det är detsamma nu som då? [\(EKIK Dag:10.30\)](#)

89. Mina kära bröder och systrar i Kristus, rikta inte era tankar mot sådana ideal som social aktivism, att kämpa för olika saker, eller att förfäkta någon enda sida mot någon annan. Vänd er inte till era tankar utan till era känslor och gå dit de leder er. Och vart de än leder er, kom ihåg en enda sak. Kom ihåg att omfamna er makt. Kärlekens makt är den orsak och verkan som kommer att förändra världen genom att återlämna er, och alla era bröder och systrar, till vilka ni i sanning är. Detta kan inte göras utifrån utan måste göras inifrån. Det är den transformation som har sin orsak i det inre som kommer att påverka världen i det yttre.

[\(EKIK Dag:10.33\)](#)

90. Kristus-medvetandet är medvetenheten om existens genom relation. Det är inte Gud. Det är inte människan. Det är den relation som tillåter medvetenheten om att Gud är allt. Det har kallats vishet, Sofia, ande. Det är det utan vilket Gud inte skulle känna Gud. Det är det som särskiljer allt från intet. Eftersom det är det som särskiljer, är det det som har antagit form såväl som det ur vilket form uppstod. Det är uttrycket för ettheten i relation med sitt Själv. Livet är de trådar som binder samman formens väv med det gudomliga alltet. Liv är medvetande. Kristus-medvetandet är medvetenheten om det som är. Det är medvetenheten om alltings samband och relation med allt. (EKIK Dag:11.7)

91. Den kärlek som finns i relationerna mellan det enda Självvet och de många är Guds kärlek. Det finns ingen annan kärlek. Guds kärlek blir ständigt given, mottagen och känd i relationer. Guds kärlek är din kärlek. Din kärlek är Guds kärlek. Gud är kärlek. På följande sätt förklaras de relationer och former som är tömda på kärlek. Där det inte finns någon kärlek finns det ingen Gud närvarande. Där det inte finns någon kärlek finns det en frånvaro av gudomlighet eller vad ni har definierat som ondska. En fullständig frånvaro av kärlek skapar formidabla, nästan oöverstigliga hinder, eller med andra ord, hinder av fast form som inte innehåller någon öppen rymd. Fast form är i själva verket en tomhet, en substans som saknar öppen rymd, en form som är form enbart. Dessa former omsluts alltjämt av Kristus-medvetandets kärleksfulla rymd och kan därför lätt göras verkningslösa. (EKIK Dag:13.4)

92. Du har inga känslor som är dåliga. Rädsla är inte en känsla utan ett svar på en känsla. Emotioner är svar. Du har fått veta att det endast finns två emotioner, kärlek och rädsla. Vad detta egentligen säger är att det endast finns två sätt att svara på vad du känner – med kärlek eller med rädsla. Om du svarar med rädsla utestänger du, projicerar och separerar. Om du svarar med kärlek förblir du hel. Du inser att du inte har några känslor som är dåliga. Du omfamnar ledsenhet, sorg, vrede och allt annat som du känner eftersom dessa känslor är del av vem du är i det närvarande ögonblicket. När du stannar kvar i det närvarande ögonblicket stannar du kvar i Kristus-medvetandet där allt som *är*, existerar i harmoni. (Dag:16.10)
93. På samma sätt som att Jesus bokstavligen inte kunde ha blivit född utan Maria, kan inte Marias väg födas på nytt utan Jesu väg. Bådas vägar uppstod ur Kristus-medvetande som en demonstration av vägar. De som har tänkt på Maria som en förmedlare har en lika felaktig övertygelse som de som har tänkt på Jesus på samma sätt. Ingen av dem demonstrerade förmedlande funktioner utan de demonstrerade direkt förening med Gud. Var och en demonstrerade den kreativa aspekten av den funktionen på olika sätt. Men funktionen förblev direkt förening med Gud. Detta är rent bokstavligt allas funktion i denna nya tid. När vi talar om funktioner som är unika för var och en, talar vi om uttryck för denna enda, yttersta funktion. Marias väg och Jesu väg demonstrerar tillsammans sanningen i uttrycket *så som i det inre så ock i det yttre* och *relationen* mellan den inre och den yttre världen.

([EKIK](#) Dag:19.8)

94. Medvetenheten om föreningen med Gud existerar inom dig och väntar på ditt uttryck. Medvetenhet om föreningen med Gud existerar i allting. Den finns där i varje träd och varje blomma, i varje fjällbäck och varje vindfläkt. Den finns där i varenda mänsklig varelse. Det är nu dags att sluta agera som om den inte gör det. Det är dags att vara en kanal för den medvetenhet som finns i varje träd och varje blomma, i varje fjällbäck och i den fläktande vinden. Det är dags att vara en kanal för medvetenheten om föreningen med Gud som finns i varje levande varelse. Det är denna medvetenhet som vi har kallat Kristus-medvetande. (EKKI Dag:22.8)

95. Du skulle kunna tänka på larven som det oförändrade självet med vilket du påbörjade din resa. Du skulle kunna tänka på din kropp som kokongen, bäraren av din potential. Du skulle kunna tänka på fjärilen som din ande, uppenbarad först efter det att potentialen har utvecklats och frigjorts. Det är med andra ord nödvändigt med varje steg i fullbordan av helheten, även om helheten alltid har existerat som potential. Glöm emellertid inte att helheten alltid har existerat, att potentialen är det som existerar eller att potentialen inte väntar.

(EKKI Dag:24.5)

96. Helhet kan inte uppnås utan förening, därav det allmänt kända påståendet ”där två eller fler förenas”. Om du skulle tänka på detta i betydelsen av att det är ”Gud” eller tillståndet av ”Helhet” eller ”Varande” som delar sig och blir fler än ett för att känna sig Själv, skulle du inse att kännaren och det kända är ett. Du skulle inse att två eller fler behövs för att kännande ska äga rum. Att inte känna helheten skulle vara att vara i ett tillstånd av intighet. Således behövs förenandet av två eller fler för att helheten ska bli känd och således existera som ett tillstånd av medveten medvetenhet. ([EKIK](#) Dag:30.4)
97. Upplevelsen av Själv är Gud. Den kommer inte från Gud. Den är inte av Gud. Den *är* Gud. Om hela livet är den etthet som är Gud och Gud har valt att uppleva den ettheten genom relation, då är du också den upplevelsen och är i relation med Gud genom den upplevelsen. ([EKIK](#) Dag:32.1)
98. Gud är vara och relation. Du är mäktig all makt i Guds vara men du är mäktig bara så som Gud är mäktig – i relation. Eftersom Gud är i relation med allting, är Gud allsmäktig. Eftersom du är i ett tillstånd av begränsad relation, har du begränsad makt. Detta är skillnaden mellan Gud och människan. Denna skillnad kan emellertid bli mindre när du omfattar den heliga relationen. När du omfattar den heliga relationen kan du bli mäktig så som Gud är mäktig. ([EKIK](#) Dag:32.20)

99. Vilken har varit den starkaste känsla som du har haft när du studerat den här kursen och det som hör ihop med den? Har det inte varit en känsla av att vara känd? Har inte den här kursen pekat på de frågor, den längtan, de tvivel som du fram till nu skulle ha kallat enbart dina? Har den inte talat till dig som om den känner ditt hjärtas hemligheter? Som om den var skriven just för dig? Det var den. ([EKIK](#) Dag:40.32)
100. Att känna den kärlek som är vad du är, känna den som vad du är, utan inblandning från självet i form, är att känna fullkomligheten av just din form, av just din sårbarhet, av de villkor och den livsmiljö som blev dig givna, av grunden till ditt varande, och att sluta önska att någonting av det skulle vara annorlunda. När du slutar önska att någonting av det skulle vara annorlunda slutar du begränsa det skapelsens mirakel som är vem du är. ([EKIK](#) U.14)

Denna citat-bok finns som e-bok,

https://karlekens-vag.se/EKIK_Hundra_vagvisare.pdf

Du kan prenumerera på *De Hundra Vägvisarna* som två epost med ett citat per vecka under ett år, köpa fler i pappersformat, och också se dem på YouTube:

<https://www.enkursikarlek.org/om-ekik/utdrag> .

Läs om *En kurs i kärlek* på <https://enkursikarlek.org>

Köp *En kurs i kärlek* på Stiftelsen Kärlekens väg:

<https://karlekens-vag.se/webshop>